

en Gang kommet saaledes, og det er saa svært at lave om paa det. Jeg skal indrømme, at det er svært, fordi det nu en Gang er blevet Skik. Jeg har lært ved mine Studier af social Historie og ved at følge, hvad jeg ser med mine egne Øjne, at en skønne Dag kommer der noget ondt, en Uretfærdighed op i Samfundet, og kvæler man det saa ikke straks, vil det en Gang faa Alderstids Hævd; saa bliver det ærværdigt, bliver en berettiget Interesse, og saa bliver det umuligt at røre ved det. Jeg tror, det er et farligt System at komme ind paa, at naar Fanden bliver gammel, faar han hvide Whiskers, bliver ærværdig og er hellig og ukrænkelig.

Der er endnu to Ting, jeg gerne vil berøre, inden jeg slutter. Den radikale Ordfører (Ivar Berendsen) var saa elskværdig at efterlyse Lovforslaget om Forbud mod Handel med Kuponer. Jeg har ikke forandret min Mening om dette Spørgsmaal. Men det har ikke været nødvendigt at forcere Forslaget frem, fordi det varer et halvt Aar, inden Kuponerne begynder at falde. Jeg anser det vedblivende for urigtigt, at der er Handel med Kuponer. Jeg anser det for galt, at Bestyrelser i Kraft af deres Viden skal kunne opkøbe Kuponer. De Skandaler, der har været, viser, at en saadan Lov virkelig er nødvendig. Den er ogsaa nødvendig af en anden Grund, af Hensyn til Skatten, idet der ikke betales Børsskat af Handel med Kuponer. Maa jeg spørge den ærede Finansminister, om han tænker sig, at Handel med Valuta eventuelt kan komme til at betale Børsskat? Det siges mig, at der i Øjeblikket er handlet indtil 1000 Millioner tyske Mark paa Spekulationsvis, altsaa en ren Spekulationshandel, af hvilken der ikke er svaret Afgift.

En anden Ting, jeg gerne vil berøre, er et Spørgsmaal, der i øvrigt er blevet berørt af et æret Medlem indenfor min Gruppe, nemlig Spørgsmaalet om Aktieselskabsdirektørernes Ret til at spille paa Børsen. Ærede Medlemmer har vel i sin Tid fulgt Sukkergeneralforsamlingens forskellige Faser og vil have set, at en Grosserer Andersen der overfor navngivne Direktører fremkom med ganske afgørende Beskyldninger — som disse ikke kunde fralægge sig — om, at de havde spillet paa deres Aktier, det vil sige, at de, som bedre end nogen anden kendte, hvilket Udbytte Selskabet vilde give, eller hvilke hemmelige Reserver Selskabet havde til Raadighed, selv havde spekuleret paa Børsen, altsaa solgt og købt Aktier mod delvis Indbetaling. Dette er i Virke-

ligheden et Forhold af social Vigtighed. Hvad er en Aktieselskabsdirektørs Opgave? Det er at holde sin Forretning paa et ordentligt Standpunkt og skaffe et ordentligt Udbytte og ikke bryde sig om andet. Han har intet at gøre med at spekulere i Aktierne, det er ikke hans Opgave, det er ikke det, han er lønnet for. Gør han det, misbruger han i Virkeligheden sin Stilling til at snyde de andre Aktionærer.

Der er en Ting ved den kongelige Børskommissærs Stilling, som jeg vil bede lagt Mærke til. Der staar i Lovforslaget, at han ikke kan sidde i noget Aktieselskabs Bestyrelse; han skal være uafhængig af Aktieselskaber, uafhængig af Børsen. Jeg noterer med stor Glæde denne Indrømmelse fra Ministerens og Landstingets Side, saa meget mere som vi ser, at det højttærede Lønningsudvalg er meget tilbage for at lade Højesteretsdommere og Departementschefer komme ind under den samme Regel, uagtet deres Embeder er langt vigtigere.

Jeg har nu gennemgaaet de Punkter, som jeg mener skal overvejes i Udvalget. Selvfølgelig kunde der rettes almindelig Kritik mod Børsen. Men de Ulemper, der i al Almindelighed er ved Børsen, ligger udenfor vor Opgave, udenfor vor Rækkevidde. Det, der er Meningen med Børsen, og det, hvormed den kan gøre en nødvendig og god Gerning, er at være en Omsætter af Kapital. Den frigør og fastbinder privat Kapital; det er dens store Opgave. Men den er blevet som alle Europas Børsen en Spillebule, hvor der paa en vis Maade spilles med mærkede Terninger gennem Manipulationer, hvorved Aktier føres til snart den ene, snart den anden Side. Det har man set mange Eksempler paa, og jeg behøver ikke at nævne dem her. Jeg antager, at enhver, selv de udmærkede eller, rettere sagt, mindre udmærkede Mennesker, der skriver Børsmeddelelser i københavnske Dagblade, forstaar dem og kender dem. Københavns Børs er efter min Mening blevet fuldt saa slem som nogen anden. Men i sig selv er det uundgaaeligt, at der sker Manipulationer paa Børsen. Det er uundgaaeligt, at der bliver spillet, og det er uundgaaeligt, at Børsens legitime Opgave bliver forsømt til Fordel for dens illegitime. Det ligger nu en Gang, er jeg nær ved at sige, i Sagens Natur. Og Børsens store nationaløkonomiske Forsyndelse kan vi heller ikke røre ved her. Den er ble-